

КУБІТ ЯРОСЛАВА ВОЛОДИМИРІВНА
(Теребовлянський коледж культури і мистецтв)

Кубіт Ярослава Володимирівна – народилася у 06.01.1950 р. в селі Глушин Бродівського району Львівської області.

В 1960 році поступила вчилася гри на бандурі в Кременецькій ДМШ, у 1968-1972 рр. навчалася в Тернопільському державному музичному училищі ім. С. Крушельницької, в 1978 р. закінчила Рівненський культурно-освітній факультет Київського інституту культури (нині РДГУ), клас старшого викладача З.А. Сингаївської.

Відмінник освіти України. В Теребовлянському коледжі культури і мистецтв (далі ТККіМ) з 1972 р. на посаді викладача бандури: старший викладач, викладач вищої категорії, методист.

У 1980-1983 Я. Кубіт – класний керівник, багато років очолювала циклову комісію струнних інструментів. 1973 р. в с. Великий Говилів Тернопільської області організувала дитячу капелу бандуристів у складі 40 чоловік. Робота з капелою була для викладача, творчою лабораторією де і відбулося її становлення як диригента, педагога, музиканта-бандуриста, пройдена творча школа дала свої позитивні результати : концертні виступи в с. В.Говилів, м. Теребовлі, м.Тернополі, запис на обласному радіо та Львівському телебаченні. За роботу з колективом нагороджена грамотами, які знаходяться в музеї Говилівського БК.

Кубіт Я.В. у 1973 р. організувала ансамбль бандуристів «Струни душі», який став дипломантом I ступеня Всеукраїнського конкурсу кобзарського мистецтва «Козацькому роду нема переводу» м. Кам'янець-Подільський (2019), лауреати Регіонального фестивалю кобзарського мистецтва «Кобза» м. Тернопіль (2019).

З 1977 р. Я. Кубіт – керівник оркестр народних інструментів; з 1984 р. керівник зведеного оркестру народних інструментів. Районна газета «Трудова слава» помістила відгук на вечір-звіт «Чаруючі звуки струн»: «... однак справжньою душею колективу є його художній керівник Кубіт Я.В., її висока майстерність як диригента, відкривається в першу чергу простоті, елегантності, виразному жесту, дає можливість перебувати в повному контакті з виконавцями, в повному взаєморозумінні з ними».

В 1991 р. тріо бандуристів у складі Кубіт Я.В., Плотник С.О., Керчей М. стає дипломантом II – ступеня конкурсу С. Крушельницької. В 1992 р. тріо складі Кубіт Я.В., Плотник С.О. та Венгловська П.М. успішно гастролують у Польщі.

Кубіт Я.В. у 1994-2007 рр. очолювала дитячу студію «Кобзар» при Струсівській заслуженій капелі бандуристів «Кобзар».

За багаторічну творчу роботу Я.В.Кубіт нагороджена грамотами та відзнаками: відмінник культурно-освітньої роботи (1989); значок та грамота Міністерства культури СРСР «За відмінну працю» (1990); медаль «Ветеран праці»; «Відмінник освіти України» (2002); грамота Міністерства освіти і науки України за багаторічну працю (2004); Почесна відзнака Міністерства культури і мистецтв «За багаторічну плідну працю в галузі культури» (2004); присвоєно звання «Викладач-методист» (2006); нагороджена грамотами управління освіти і науки, управління культури Тернопільської обласної адміністрації (2004, 2006, 2018); грамотами виконавчого комітету Тернопільської обласної ради (2010), Теребовлянської районної ради (2015, 2017), коледжу культури і мистецтв (2016, 2017, 2019).

Кубіт Я.В. своє життя присвятила навчанню молодого покоління у Теребовлянському коледжі культури і мистецтв. Найвищою нагородою для викладача є його учні. Серед них: С.Плотник, керівник капели бандуристів «Дніпрові хвилі» м. Торонто (Канада); І.Безкостий, директор ПК Березіль м. Тернопіль; Н.Басюк-Найчук, викладач Кременецької гуманітарно-педагогічної академії ім. Т.Шевченка; Я.Чайківський, доцент Мінського інституту культури, О.Степанова, керівник народного ансамблю бандуристів «Заграва» м. Південне Одеської області, Д.Губ'як, заслужений артист України, доцент ТНПУ ім. В.Гнатюка, актор ТАОУДТ ім. Т.Шевченка; С.Онуфрійчук, А.Мельник, солісти Тернопільської філармонії, Л.Буць, викладач

Товстенської школи мистецтв; М.Гудз, директор центру розваг та відпочинку м. Трускавець, У.Перхалюк, О.Небесна, викладачі Тереховлянського коледжу культури і мистецтв та багато ін.

Дмитро ГУБ'ЯК (м. Тернопіль), Ярослава КУБІТ (м.Теребовля)

ПРИМНОЖЕННЯ ТРАДИЦІЙ БАНДУРНОГО МИСТЕЦТВА УКРАЇНИ БАНДУРИСТАМИ НОВОЇ ГЕНЕРАЦІЇ

У наш технічний час, час автоматики, комп'ютерів, космічний вік зростає інтерес молоді до мистецтва, моралі, духовних надбань, до народної пісні, “священних народних інструментів” : ліри, кобзи, бандури. “Кобзар” та “Кобзарик” молодший супутник Заслуженої самодіяльної капели бандуристів України “Кобзар” Струсівського сільського Будинку культури.

“Кобзарик” – такі символічні назви носять Заслужена самодіяльна народна капела бандуристів України Струсівського сільського Будинку культури та її молодший супутник, який було створено у 1990 р. при дитячій музичній школі м.Теребовлі з метою поповнення колективу молодого талановитою зміною та з ініціативи художньої ради учасників капели, керівника капели “Кобзар” Богдана Іваноньківа при підтримці Олексія Табачука – тодішнього начальника Тернопільського обласного управління культури, заслуженого працівника культури України, а також рішеннями Тернопільської обласної та Тереховлянської районної рад.

Студію гри на бандурі доручили талановитому, досвідченому педагогу Тереховлянського училища культури Ярославі Кубіт та викладачам Тереховлянської музичної школи Ігорю Хемію, Надії Лабатій, Ларисі Романів та Стефанії Плотник.

... Почалися уроки, репетиції, академічні концерти. Молоді кобзарики вправлялись у грі, оволодівали основами музичної грамоти та багатьма іншими музичними дисциплінами. Результати їхньої праці не забирались у чеканні. Юні бандуристи швидко опанували основами гри і вже весною 1994 р. влились в лави основного складу заслуженого “Кобзаря”. Це Тарас Горук, Дмитро Губ'як, Петро Венгер, Іван Киба, Юрій Порціна, Ян Камінський, Любомир Луців, Андрій Кривокульський, Ігор Щепанський, Ігор Пштир, Михайло Нарельський. Бандуристи-початківці обмінялися концертними номерами з ветеранами. Радості початківців, їхніх батьків та наставників-вчителів у той пам'ятний день не було меж. Юні кобзарики отримали від Тереховлянського райвідділу культури пам'ятні сувеніри та офіційне запрошення на співпрацю в “Кобзарі” у всіх його найавторитетніших виступах, а від ветеранів-кобзарів квіти та напутні слова – нести народну пісню й срібний передзвін бандур з Княжої землі Василька Тереховельського не тільки по всій Україні, а й світами, примножуючи славу українського кобзарського, бандурного мистецтва й одвічні традиції народних співців-кобзарів. То ж у добру путь...

В травні 1994 р. відбулась перша спільна гастрольна поїздка ветеранів з молодим поповненням у м. Дніпропетровськ на фестиваль бандуристів України “Дзвени, бандуро, в козацькій країні”. Співала, ридала бандура своїм срібним передзвоном на фестивалі й в столиці п'яти козацьких січей в м. Нікополі, а також на могилі кошового отамана доблесного козацтва Івана Сірка.

Концерти, конкурси, виступи відомого колективу завжди свято для шанувальників кобзарського мистецтва. А концерт-бенефіс в Тернопільському ТАОУДТ ім. Т.Г. Шевченка, концерт з нагоди 75-річного ювілею Зіновія Штокалка – поета, композитора, бандуриста світового визнання на його батьківщині – Тернопільщині; концерт на урочистостях з нагоди 100-річчя від дня народження письменника Володимира Гжицького в с. Острівець та багато інших виступів остаточно підтвердили не тільки правильність самої ідеї створення “Кобзарика”, а життєствердили його молоде поповнення в рядах “Кобзаря”. То ж увінчалася праця педагогів з молодим поповненням.

А тут ще одна приємна новина. Весна 1995 р. принесла “Кобзаріку” Гран-Прі. на Всеукраїнському конкурсі молодих бандуристів, вихованців дитячих музичних шкіл і студій, шкіл мистецтв та естетичного виховання, який проходив у м. Полтаві, на батьківщині одного з основоположників української школи кобзарства – Володимира Кабачка брав участь вихованець “Кобзарика”, учень 7 класу СШ N 1 м. Теребовлі Дмитро Губ'як.

В цьому конкурсі змагалися 52 дітей з усіх регіонів України. Відрадно, що представник з Надзбруччя (Галицьке Поділля), наймолодший учасник у старшій групі Дмитро з Теребовлі, виявився найкращим виконавцем гри на древньому українському інструменті – бандурі.

Компетентне журі Всеукраїнського конкурсу високо оцінило виконавську майстерність юного кобзарика, присвоївши йому найвищу нагороду конкурсу Гран-Прі та вручило іменну бандуру. Дмитра, як володаря найвищої нагороди конкурсу уже у 1995 р., запросили відкрити цей конкурс у 1996 р., що проходив в м. Миргороді, де народився славетний бандурист, ім'ям якого названо конкурс. Дмитро, прийнявши участь у цьому конкурсі 1996 р., виборов 1-е місце. А в Києві на конкурсі “Нові імена України-96”, організованому Українським фондом культури, став Лауреатом. І, як призер конкурсу був нагороджений спеціальним призом – путівкою в Міжнародну здравницю “Артек”.

За зовсім короткий час від свого першого успіху Дмитро зміг утвердитись не тільки як музикант, а й відкрити нову грань свого таланту. Закоханий у музику і душею відданий їй, черпаючи любов до української пісні від своїх наставників, вслухаючись у музичні твори українських класиків, захоплюючись мелодіями Моцарта і Шопена, Бетховена і Вівальді, сам пише музику. У 1997 р. брав участь у I-му Надзбручанському обласному конкурсі дитячої композиторської творчості, на якому виконував свої перші авторські інструментальні твори “Відгомін історії”, “Золота осінь”, “Роксолана” та влісну обробку пісні на слова Т.Шевченка “Чого мені тяжко”. На цьому конкурсі у своїй віковій групі він став переможцем і отримав першу премію. А там і нові успіхи бандуриста. Дмитро в 1997 р. представляв Україну на Міжнародному конкурс-фестивалі “Юний принц-97”, який відбувся у столиці Румунії м. Бухаресті, де виконував авторські твори. Проходив цей конкурс під патронатом президента Румунії. У цьому творчому музичному змаганні взяли участь також діти з інших країн Європи, США, Канади. Дмитро повернувся до дому Лауреатом-дипломантом з нагородою – спеціальним призом Міністерства культури Румунії.

Навчаючись у Тернопільському музичному училищі ім. С.Крушельницької на відділі народних інструментів по класу бандури у талановитого викладача бандури Ірини Андріївни Турко, Дмитро Губ'як дав сольний концерт “Бандури срібні передзвони”. Його виступ збігся із двома визначними датами: 40-річчям заснування Тернопільського державного музичного училища ім. С. Крушельницької та 40-річчям заснування Струсівської Заслуженої самодіяльної капели бандуристів України “Кобзар”.

На V-му Міжнародному конкурсі молодих композиторів ім. М. Богдановича у м. Гродно (Білорусія), організованим Білоруським фондом культури спільно з Міжнародним фондом ім. Джона Сораса Дмитра удостоєно звання дипломанта. Журі, до складу якого входило багато іменитих композиторів, були подивовані тим, що юнак з України виконав власний твір “Роксолана” під супровід, здавалося б, безнадійно архаїчного народного інструмента – бандури.

У його репертуарі є спеціальні музичні твори для бандури, класичні твори в перекладі для бандури композиторів XVIII-XX ст., обробки народних пісень і танців, власні інструментальні твори та пісні на слова народні, а також поетів. Провчившись рік в Тернопільському музичному училищі ім. С. Крушельницької (клас бандури – Ірини Андріївни Турко, клас вокалу – Івана Людвіговича Равлюка, факультатив композиції – Інни Олександрівної Татаринцевої, консультанта з композиції – Богдана Калениковича Климчука), наставника Ореста Михайловича Олійника, заслуженого діяча мистецтв України, Дмитро вступив до Львівського вищого музичного інституту ім. М. Лисенка. Наступним опікуном-бандуристом Дмитра був відомий бандурист з світовим іменем, професор факультету народних інструментів – Василь Явтухович Герасименко, Тамара Сафронівна Дідик... та інші провідні професори.

У всіх своїх успіхах Дмитро вважає першочергову заслугу і завдячує своїм педагогам: першій вчительці по класу бандури Ярославі Володимирівні Кубіт, яка першою повела його у світ чарівних звуків музики та Оресту Михайловичу Олійнику, який навчив перших азів співу та композиції, в особі Ірини Андріївни Турко – дирекції та своїм викладачам Тернопільського державного музичного училища ім. С. Крушельницької (зараз коледж мистецтв).

В даний час Дмитро Губ'як, заслужений артист України, доцент кафедри музикознавства та методики музичного мистецтва факультету мистецтв ТНПУ ім. В. Гнатюка, викладач Тернопільського державного коледжу мистецтв ім. С. Крушельницької, актор Тернопільського академічного обласного українського драматичного театру ім. Т. Шевченка.

Дмитро Губ'як – член журі Всеукраїнських та міжнародних конкурсів і фестивалів.

У його доробку чотири альбоми CD : інструментальні твори, вокальні твори для бандури у супроводі фортепіано та інструментальних ансамблів, козацькі думи, українські народні пісні у

власному аранжуванні для бандури, авторські композиції, аранжування для ансамблів різних складів бандуристів та ін.. Репертуар бандуриста-віртуоза складає більше 150 творів.

Він учасник і призер багатьох Всеукраїнських та міжнародних конкурсів і фестивалів, науково-практичних конференцій, автор монографії, музичний редактор та рецензент навчально-методичних посібників, автор наукових дослідницьких статей у наукових Вісниках ВНЗ III-IV р.а. та за кордоном, автор-розробник сучасної бандури.

Дмитро Губ'як – актор вистав: «Мазепа» (сповідь перед людьми і часом) Б.Мельничук, О. Мосійчук, народний артист України за твором Б.Лепкого; «Циганка Аза» М.Старицький, режисер-постановник О. Мосійчук, народний артист України; «Запорожець за Дунаєм С. Гулак Артемовський» режисер-постановник Ф. Стригун, народний артист України, лауреат Національної премії імені Тараса Шевченка ...

Дмитро Губ'як популяризує з високою виконавською майстерністю і професіоналізмом українське кобзарсько-бандурне мистецтво в Україні на Всеукраїнських, міжнародних конкурсах і фестивалях, під час закордонних гастрольних турне: у Польщі, Німеччині, Прибалтійських країнах, Румунії, Словенії, Франції, Австрії, США, Канаді, Китаї, Тайвані, Японії, зберігаючи культурне надбання України в світі.

Відродно й те, що завдяки “Кобзаріку” обрали свій життєвий шлях з бандурою інші вихованці: Ян Камінський, Тарас Костевич, згодом Уляна Перхалюк, Тетяна Воробйова та Олександр Воробйов. Вони закінчили відділ народних інструментів Тербовлянського вищого училища культури, потім Тернопільський національний університет ім. В. Гнатюка.

То ж на увагу заслуговує інформація про учасників «Кобзарика» :

Ян Камінський продовжив навчання у Львівській музичній академії ім. М. Лисенка. По закінченні навчання працював концертмейстером у джазовому оркестрі м.Львів, викладачем ДМШ в Брюховичах та музичним редоктором у львівському театра «Юного глядача, останні роки працює музикантом оркестру на круїзних кораблях компанії «Dream Cruises» у Гонконгу.

Уляна Перхалюк закінчила Тербовлянське вище училище культури (клас бандури Кубіт Я.В., відмінника освіти України), Тернопільський національний університет ім. В. Гнатюка (клас бандури Дмитра Губ'яка, заслуженого артиста України, доцента кафедри музикознавства та методики музичного мистецтва факультету мистецтв ТНПУ ім. В. Гнатюка). В даний час працює у Тербовлянському коледжі культури і мистецтв, веде клас бандури.

Тетяна Воробйова навчалась у Тербовлянській ДМШ, (клас бандури Кубіт Я.В., відмінника освіти України), Тернопільському національному університеті ім. В. Гнатюка. Працює у Тербовлянському центрі культури і дозвілля.

Олександр Воробйов навчався у Тербовлянській ДМШ, (клас бандури Кубіт Я.В., відмінника освіти України), Тернопільському національному університеті ім. В. Гнатюка. Працює у Тербовлянському центрі культури і дозвілля.

То ж нових Вам творчих успіхів, кобзарі й кобзаріки, несіть світами українську пісню і срібний передзвін бандур, примножуйте славу кобзарського мистецтва, сійте вічне й добре на землі у XXI столітті!

У музичних навчальних закладах освіти і культури України навчають і випускають молодих спеціалістів, які досягли певного рівня гри на бандурі. Думається, що доцільно було б організувати поїздки в м.Ромни у музей, де знаходиться реліквія українського народу – Шевченкова кобза (торбан) і побачити, поклонитись, доторкнутись та серцем відчутти чарівні струни цього інструменту, а може і скласти клятву “кобзаря” в душі кобзарських традицій, як це було колись за Гната Хоткевича та Юрія Сінгалевича, як складають клятву Гіпократа студенти медичних закладів.

Нехай же живуть і примножуються славні традиції кобзарського мистецтва і впевнено крокують далі у XXI столітті.

Література

1. Архів Василя Губ'яка.
2. Архів Дмитра Губ'яка.
3. Губ'як В.Д. Мова музики кобзарів // Програма. П'ята міжнародна наукова конференція «Мова і культура» (Київ, 1996. – 25-30 червня). – К.: Інститут міжнародних відносин Київського університету ім. Тараса Шевченка. Інститут української мови НАН України, Фонд гуманітарного

розвитку «Collehium». К., 1996. – С.10. (концерт Дмитра Губ'яка /бандура/ та тріо бандуристок.

16. Губ'як В.Д. Традиції кобзарства в Галичині // Тернопілля'96: Регіон. річник. – Тернопіль: Збруч, 1996. – С. 568-569.

17. Губ'як Д.В. Традиції кобзарство в Галичині // Історія національної науки: новий зміст і суспільне значення // Мат. XIX Міжнародного Київського Симпозіуму з наукознавства та історії науки, (Київ, 13-15 листопада 2002 р.) – К.: Живиця, 1996. – С.139-146.

18. Губ'як Д.В. Чарівні срібнозвучні бандури Надзбруччя // Історія української науки на межі тисячоліть: Зб. наук. праць. – К., 2001. – Вип.5. – С.60-67.

19. Губ'як Д.В. До історії назви «Бандура» // Історія української науки на межі тисячоліть: Зб. наук. праць. – К., 2001. – Вип.15. – С.36-41.

20. Губ'як Д.В. «Відгомін історії», «Золота осінь», «Роксоляна», «Чого мені тяжко» – пісня на сл. Т.Г.Шевченка // Губ'як В.Д. Фольклорні обереги духовності: Навч. посібник. – Ів.-Франківськ: Полум'я, 2001. – С.5-11.

21. Губ'як Д.В. Етимологія та витоки походження бандури – національного інструмента українського народу // Історія української науки на межі тисячоліть: Зб. наук. праць. – К., 2004. – Вип.16. – С.38-42.

22. Губ'як Д.В. З когорти визначних бандуристів-українців в еміграції // Історія української науки на межі тисячоліть: Зб. наук. праць. – К., 2005. – Вип.21. – С.52-60.

23. Губ'як В.Д. Продовження кобзарських традицій в Галицькому Поділлі // Мат. міжнар. наук.-практ. конф. “Кобзарство в контексті становлення української професійної музичної культури” (Київ, 14 жовтня 2005 р.). – Київ: ДАКККіМ. – 2005. – С.201-204.

24. Губ'як Д.В. Еволюція конструкторської думки у вдосконаленні бандури // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету ім. В.Гнатюка та Національної музичної академії ім. П.Чайковського. Серія: Мистецтвознавство. №1(16). – 2006. – С.85-90.

25. Губ'як Д.В. Грай «Кобзарю» /Присвячено 50-річчю СЗКБ «Кобзар»/. (Монографія) / ТеРус, 2007. – 305 с. іл. (17,8 арк.)

26. Губ'як Д.В. Оркестри та ансамблі українських народних інструментів Надзбруччя // Інформаційно-культурний простір: європейський вибір України: Зб. матеріалів Міжнар. наук.-практ. конф., Київ, 7-8 грудня 2007 р. – К.: ДАКККіМ, 2008. – С.107-1009 (256 с.).

27. Губ'як Д.В. Ой єсть в лісі калина // Аранжування для ансамблів бандуристів. – Львів: «ТеРус», 2009. – 12 с.

28. М'ясков К.О. Концертіно №3 для бандури з оркестром (клавір) // Упоряд. та метод. рекомендації Д. Губ'як. – Львів: «ТеРус», 2009. – 24 с.

КУЗЕМКО ЮРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ (Теребовлянський коледж культури і мистецтва)

Куземко Куземко Юрій Миколайович – народився у смт. Козова Тернопільської області 17. 06. 1984 року. Навчався у Козівській ЗОШ І-ІІІ ступенів 9 класів і паралельно у школі мистецтв, після чого поступив в Тернопільське музичне училище ім. С. Крушельницької в 2000 році. У 2005-2010 р. навчався в Одеській державній музичній академії ім. А. Нежданової, отримав диплом магістра з відзнакою, повну вищу освіту за спеціальністю «Музичне мистецтво» та здобув кваліфікацію концертного виконавця, артиста оркестру, артиста ансамблю, викладача з класу баяна.

Лауреат всеукраїнських та міжнародних конкурсів. 2001 рік м. Монтезе (Італія) – ІІІ премія. Дипломант міжнародного конкурсу баяністів – акордеоністів «Regretium mobile» 2010 року м. Дрогобич.

З 2010 року працює у Теребовлянському вищому училищі культури. На сьогоднішній день є головою предметно-циклової комісії «Народне інструментальне мистецтво» (народні інструменти) баян, акордеон. Куземко Юрій Миколайович працює на посаді викладача по класу – баяна, акордеона. Постійно підвищує свій фаховий рівень. Є концертмейстром народно-фольклорного ансамблю «Намисто», «Народна хореографія», ілюстратор оркестру українських народних інструментів. Учасник відкриття фестивалю «Самі свої» (м. Любомир Польша). Бере участь у різноманітних концертах коледжу та за його межами.

Має методичні рекомендації: «Розвиток музичного слуху та основи підбору на слух», «Розвиток концертмейстерських навиків баяністів – акордеоністів, «Історія виникнення баяна».